

*Bądźcie w świecie,
nie ze świata,
lecz dla świata
- św. Paweł VI*

In Unum

Nr 11 – luty 2023 r.

*Wszystko nabierze rumieńców życia,
gdy będziemy dzierżyli wysoko
i to bardzo wysoko
płonąca w sercu lampę miłości
Jezusa Chrystusa.
— św. Alojzy Orione*

ODNOWIĆ WSZYSTKO W CHRYSZTUSIE

*Miłość jest
początkiem i źródłem
wszystkich naszych zasług.
— św. Alojzy Orione*

Spis treści:

KAPITUŁA PROWINCJALNA POLSKIEJ PROWINCJI PSMC	4
IV KONGRES MŁODYCH KONSEKROWANYCH	5
SKUPIENIE, KONSTANCIN – JEZIORNA.....	7
SKUPIENIE, ZAMEK BIERZGŁOWSKI, K. TORUNIA	9
CZUWANIE RODZINY ORIOŃSKIEJ, JASNA GÓRA.....	11
REKOLEKCJE DLA DZIEWCZĄT I KOBIET, BRAŃSZCZYK	13
SKUPIENIE, ZŁOCZEW	14
SKUPIENIE, CZĘSTOCHOWA.....	15
SPOTKANIE POWOŁANIOWE DLA KOBIET, WROCŁAW	17
SKUPIENIE, PŁOCK	21

Kapituła prowincjalna polskiej prowincji PSMC Zalesie Górne, 22 – 27 września 2022 r.

W dniach 22-27 września 2022 r., w Domu Prowincjalnym Sióstr Orionistek, w Zalesiu Górnym, odbyła się Kapituła prowincjalna polskiej prowincji PSMC. Tradycyjnie jeden dzień został przeznaczony na udział zaproszonych gości – przedstawicieli Rodziny Oriońskiej, by wnieśli swój wkład w prace Kapituły. Orioński Instytut Świecki reprezentowała jedna uczestniczka.

Dzień rozpoczął się wspólną Mszą św., po której można było wysłuchać konferencji przygotowanej przez zaproszonego kapłana. Następnie poszczególni goście przedstawili przygotowane tematy i nastąpiła praca w grupach oraz dzielenie się wypracowanymi refleksjami. Spotkanie zakończył wspólny obiad przygotowany przez siostry. Dzień upłynął w radosnej, rodzinnej atmosferze i myślę, że dla wszystkich był darem głębokiego ubogacenia. Deo gratias!

IV Kongres Młodych Konsekwowanych Licheń, 22 - 25 września 2022 r.

W dniach 22-25 września 2022 r., w Licheniu, odbył się IV Kongres Młodych Konsekwowanych, pod hasłem: "Powstań i świeć".

Wzięło w nim udział ponad 600 młodych osób konsekrowanych z żeńskich i męskich instytutów życia konsekrowanego w Polsce. Obecni byli także członkowie instytutów świeckich, w tym reprezentantki ISO.

Kongres nie był spotkaniem teologiczno-intelektualnym, ale przeżyciem duchowym, rekolekcjami, dniami odnowy duchowej. Był to przepiękny, radosny czas wypełniony modlitwą, liturgią, słuchaniem i głoszeniem Słowa Bożego, adoracją, spotkaniami, rozmowami, dzieleniem, posługą.

Szczególne i zupełnie wyjątkowe było doświadczenie wspólnoty, tak licznego i żywego młodego Kościoła w Polsce, wielości powołań i charyzmatów pochodzących od jednego Ducha. Mogliśmy naocznie się przekonać, jak wielu nas jest, a także, jak wiele nas łączy, mimo różnych form naszego życia, apostołstwa, zewnętrznych oznak lub ich braku.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się: o. Robert Wawrzeńcki OMI, o. Michał Deja OFMCap, biskup Jacek Kiciński CMF, o. Michał Nowak OFMConv, s. Władysława Krasiczyńska CSSJ, o. Krzysztof Pałys OP, Franciszek Kucharczak, ks. Marek Chmielniak SAC, którzy wydobywali rzeczy "stare i nowe" z kart Pisma i własnego życia.

Ważne wnioski, które wybrzmiały szczególnie mocno w konferencjach, świadectwach, grupach dzielenia, to:

1. Większość kryzysów zaczyna się od braku modlitwy;
2. Najbardziej budują i umacniają nas w powołaniu: *Eucharystia, Słowo Boże (osobista medytacja), Adoracja.*

Zwieńczenie Kongresu stanowił uroczysty Akt Zawierzenia Zgromadzeń i Instytutów Matce Bożej.

Skupienie, Konstancin – Jeziorna **15 – 16 października 2022 r.**

Październikowe skupienie miało miejsce w Konstancinie – Jeziorna, 15–16 października 2022 roku. Pierwsze spotkanie od czasu lipcowych rekolekcji odbyło się pod znakiem radości z powodu doświadczenia, po raz kolejny, cudu Bożej Opatrzności.

Wspólnota ISO od kilku lat łączy się na modlitwie o zdrowie dla księdza Marka Chrzanowskiego FDP, który cierpi z powodu choroby nowotworowej. Prosi o łaskę uzdrowienia przez wstawiennictwo bł. Franciszka Drzewieckiego FDP. We wrześniu 2022 r. kolejny raz stał się cud. Ku zdziwieniu lekarzy zmiany chorobowe cofnęły się, a dodatkowo badania wykazały brak przewlekłych schorzeń, jakie dotyczyły żołądek, dając nikłe szanse na wyzdrowienie. Ksiądz Marek po usłyszeniu niepomyślniej diagnozy i informacji na temat złych rokowań na przyszłość nie tracił wiary w nadprzyrodzoną interwencję Boga. Nadzieja nie została zawiedziona. W ten sposób skupienie w październiku zgromadziło całą Wspólnotę, razem z jej Ojcem duchowym.

Miejsce spotkania, dość niezwykle i piękne - dom Zgromadzenia Sióstr od Aniołów. W okolicy parki, aleje pełne drzew, kolory bajkowe - cała gama żółci, czerwieni, ciemnej zieleni - złota polska jesień.

Wspólnota przeżywała Eucharystię przed sobotnim obiadem. Wielka radość z powodu obecności Ojca Marka, w dobrej kondycji, uśmiechniętego i pełnego zapału. W homilii Ojciec podkreślił wagę relacji w ramach wspólnoty, zachęcał, żeby troszczyć się o siebie nawzajem. Po Mszy św. i obiedzie zarezerwowany był czas na modlitwę oraz Kawę ks. Orione i spotkanie instytutowe. Zaplanowano miejsca i terminy kolejnych skupień. Dzień zakończyła wspólna Adoracja Najświętszego Sakramentu.

W niedzielę, przed Mszą św., była jeszcze okazja, żeby nacieszyć się atmosferą miejsca, a poranna Eucharystia była okazją do dziękczynienia, po której członkinie Instytutu spotkały się na obiedzie. Gospodynie domu - Siostry od Aniołów - zapewniały o swojej życzliwości i zapraszały na kolejne skupienia do Konstancina.

Skupienie, Zamek Bierzgłowski, k. Torunia 11 - 13 listopada 2023 r.

Krótką relacją z tego, co działo się na skupieniu w Toruniu.

Zaczęliśmy od piątku, 11-listopada. Część z nas spotkała się już ok. południa na Starym Rynku, w Toruniu (były naleśniki, zwiedzanie Starówki i Muzeum w Ratuszu z przewodnikiem, był czas na wspólną kawę). Następnie była Msza św., w Sanktuarium Matki Bożej Podgórskiej, a po niej wieczorek poetycki z wierszami Księdza Marka i kolacja, po której przyjechaliśmy do pięknego Zamku Bierzgłowskiego.

W sobotę, po wspólnej modlitwie i śniadaniu, był czas na spotkania formacyjne i najważniejsze wydarzenie w ciągu dnia - Eucharystię. Po obiedzie, chętnie z nas pojechali do Sanktuarium NMP Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II, w Toruniu. Był czas na spacer po pięknej okolicy i na rozmowy przy kawie. Po kolacji, odmówiliśmy Nieszpory i trwałyśmy na wspólnej Adoracji Pana Jezusa.

Niedzielę rozpoczęliśmy od Jutrzn i Mszy św.

Tego dnia odbyło się też spotkanie instytutowe, na którym jedna z nas opowiedziała nam o Studiach Oriońskich:

"GSO, to Grupa Studiów Orionskich, o charakterze międzynarodowym, stworzona w ramach naszej Rodziny Charyzmatycznej. Grupa podejmuje pracę nad różnymi tematami, absorbującymi obecnie Kościół i świat, by odczytywać te kwestie w aspekcie życia, charyzmatu, dziedzictwa księdza Orione.

("Co zrobiłby w tej sytuacji ks. Orione?")

Jej celem jest pogłębienie tożsamości oriońskiej, stosowanie nauczania księdza Orione w życiu osobistym i nabywanie umiejętności dzielenia się tym darem z innymi."

Nasze skupienie zakończyliśmy wspólnym obiadem.

Czuwanie Rodziny Oriońskiej, Jasna Góra 19 listopada 2022 r.

Czuwanie przedstawicieli wszystkich gałęzi Rodziny Oriońskiej i parafian z poszczególnych parafii, gdzie posługują Orioniści, rozpoczęło się od wspólnego uczestnictwa w Apelu Jasnogórskim, u stóp wizerunku Matki Bożej Jasnogórskiej. Główny głos podczas Apelu zabrał Prowincjał ks. Krzysztof Miś FDP.

Następnym punktem czuwania było uroczyste odczytanie Aktu Zawierzenia wszystkich gałęzi Rodziny Oriońskiej, na czele z Prowincjałem ks. Krzysztofem Miś FDP oraz Matką Generalną Sióstr Orionistek, Przedstawicielką Oriońskiego

Ruchu Świeckich, Przedstawicielką ISO oraz Przedstawicielem Młodzieży Oriońskiej. Zjednoczyliśmy się w tym czasie we wspólnej modlitwie różańcowej i Mszy św. o północy, a po niej pokrzepiliśmy nasze ciała na Agapie.

Kolejnym punktem była Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa wstawiennicza. Każdy otrzymał w darze figurkę Dzieciątka Jezus. Zakończeniem czuwania było wspólne odśpiewanie Godzinek ku Czi Niepokalanej i rozesłanie z błogosławieństwem do naszych domów, miejsc i środowisk, w których na co dzień przebywamy.

Punktami do refleksji, które przekazał nam ks. Prowincjał podczas kazania na Mszy św., było zatrzymanie m.in. nad wartością człowieka, miłością, która pozostawia po sobie ciepły ślad na czyimś sercu; zaduma nad przemijalnością – z pytaniem:

Co po sobie pozostawię...?

Miłością, jako wartością narzędnią – prowadzącą do świętości (trzeba nam tak wzrastać w wierze i miłości, aby osiągnąć świętość – zachęta do ćwiczenia się w świętości).

Ks. Krzysztof nawiązał do postawy św. Jana Pawła II i bł. Prymasa Stefana Wyszyńskiego, a także świętych z naszego Zgromadzenia: św. ks. Orione i bł. Franciszka Drzewieckiego, którzy w swoim życiu postawili na Maryję.

Rekolekcje dla dziewcząt i kobiet, Brańszczyk 18 - 20 listopada 2022 r.

W chłodny, jesienny weekend, od 18 do 20 listopada, odbyły się, w Brańszczyku nad Bugiem, rekolekcje rozeznaniowe dla kobiet. Dom rekolekcyjny św. Alojzego Orione przyjął nas, jak zwykle, serdecznie (na gościnność ks. Krzysztofa zawsze można liczyć). Pomimo niesprzyjającej pogody, śnieżyc utrudniających dojazd, uczestniczek zjechało się sporo, a każda wniosła w naszą rekolekcyjną wspólnotę niepowtarzalną wartość - to bogactwo w różnorodności było naprawdę budujące i inspirujące.

Na ulotce, zapraszającej do przyjazdu, widniał wiersz ks. Marka:

Lubię jesienią

wstawać jeszcze przed świtem

i rozpoznawać jej barwy

z filiżanką kawy w dłoni

I my w tych jesiennych dniach wstawaliśmy wcześniej, by rozpoznawać... **ślady miłości**, bo taki właśnie był temat całego naszego spotkania. Miałyśmy okazję zatrzymać się w ciszy na modlitwie, żeby wsłuchać się w głos Tego, który najlepiej zna się na Miłości. Pomagały nam w tym kazania i konferencja ks. Marka, pomagała też atmosfera modlitwy panująca w tym szczególnym miejscu.

W niedzielę przypadała uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Z tej też okazji każda z uczestniczek otrzymała wyjątkowy list - od Króla do Księżniczki. W tym dniu znalazła się również chwila na spotkanie z muzyką i poezją ks. Marka, oczywiście przy kawie. To był dobry, piękny czas, oby owocny i na Bożą chwałę.

Skupienie, Złoczew 2 - 4 grudnia 2022 r.

Krótką relacją ze skupienia w Złoczewie.

Zaczęliśmy od piątku, 2 grudnia, kolacją i późną Mszą św.

Następnego dnia, po wspólnej modlitwie i śniadaniu, był czas na spotkania formacyjne i spotkanie z Panem Jezusem w Eucharystii.

Po Koronce, była Kawa księdza Orione, z filmem o św. Barbarze. Po kolacji, odmówiliśmy Nieszpory i trwałyśmy na wspólnej Adoracji Pana Jezusa.

W niedzielę rozpoczęliśmy dzień od Jutrznii i spotkania instytutowego, w czasie którego jedna z nas pięknie przedstawiła prezentację o uczynkach miłosierdzia w życiu księdza Orione (przygotowanej w ramach GSO).

Zakończyliśmy skupienie z błogosławieństwem i słówkiem księdza Marka:

"...by trwać i oczekiwać przyjścia Pana Jezusa z sercem pełnym tęsknoty...

by, gdy przyjdzie zastał nas czuwających (...)

Czas oczekiwania potrzebny jest nam,

byśmy mogli inaczej spojrzeć na życie...

Nasze powołanie to być, trwać..., być dobrym, radykalnym, życzliwym;

szukać, słuchać i pytać Jana Chrzciciela:

Co mamy robić teraz, gdy na świecie tyle zła, ciemności, grzechu (...).

Czyńcie to, co do tej pory, tylko z serca to czyńcie;

wypełniajcie to, co przyrzekliśmy Bogu...

Mieście dla Boga czas...

Trzy słowa na Adwent: czuwanie – modlitwa - wdzięczność.

Czuwać - nad sobą, nad tym, co jest do poprawy; być sercem tam, gdzie Bóg, nie zaniedbywać Go, bo On chce nasze serce umocnić...

Modlitwa - modlić się za siebie, za instytut, za powołania...

Być blisko siebie, interesować się innymi, pomagać sobie wzajemnie..."

Skupienie, Częstochowa

14 - 15 stycznia 2023 r.

W styczniu zgromadziłyśmy się u stóp Jasnej Góry, w domu "Ósemek". Po przyjeździe spotkałyśmy się w grupach formacyjnych, a w południe zjadłyśmy wspólnie przepyszny obiad. Czas wolny miałyśmy możliwość spędzić dzieląc się wzajemnie sobą. Część z nas spotkała się także w Grupie Studiów Oriońskich, w której wspólnie zaczęłyśmy zastanawiać się nad synodalnością, w kontekście charyzmatu Księdza Orione. Refleksja nad tym tematem będzie towarzyszyła GSO do czerwca i zakończy się wspólnym opracowaniem, którym podzielimy się zarówno w grupie międzynarodowej, jak i w naszej polskiej grupie. O godz. 15:30 uczestniczyłyśmy we Mszy św., w Kaplicy Matki Bożej, po której, wraz ze wspólnotą pielgrzymów, mogłyśmy pomodlić się różańcem. Po południu, na spotkaniu ISO, połączonym z Kawą księdza Orione, omówiłyśmy najbliższe terminy skupień, w tym marcowe, które będzie połączone z Bibliodramą (dla chętnych). W naszym gronie pozostaje aktualna intencja modlitewna za spotkania powołaniowe, z których najbliższe ma odbyć się 28 stycznia 2023 r., we Wrocławiu. Grupa odpowiedzialna za rekolekcje podjęła nową inicjatywę. Organizować również, oprócz weekendowych rekolekcji, które skierowane są do osób szukających swojej życiowej drogi i mają różne powołania (także do małżeństwa), jednodniowe spotkania z nami, w różnych miastach, skierowane do osób, które swoje życie chcą oddać Panu, żyjąc w świecie. Inicjatywa ta potrzebuje wiele modlitwy. Podczas spotkania nasza Krysia podzieliła się swoim świadectwem - w jaki sposób trafiła do Instytutu - i marzeniem, które postaramy się spełnić. Spotkanie zakończyłyśmy wspólnym śpiewem kolędy. Wieczorem był czas Adoracji Pana Jezusa w tabernakulum lub w Kaplicy Adoracji na Jasnej Górze. Część z nas dzień zakończyła Apelem na Jasnej Górze.

Niedzielnny poranek rozpoczął się, jak zazwyczaj, Jutrznią. Po śniadaniu spotkałyśmy się z Panem na Mszy św., na Jasnej Górze. Tego dnia u oo. Paulinów była uroczystość odpustowa.

Patronem tego dnia był św. Paweł pustelnik, który, jak mówił celebrans, opuścił swój dom chroniąc się przed prześladowaniami. Zbiegł na pustynię, gdzie już pozostał, nawet po ustaniu prześladowań w jego rodzinnych stronach. Jego życie pokazuje jak dobrze jest być z Panem. I że zostawiając wszystko dla Boga otrzymujemy stokroć więcej. Nie każdy oczywiście jest powołany do życia pustelniczego, ale istotą jest wolność serca - od tego, co mamy, co otrzymujemy, niezależnie od tego, jakie powołanie realizujemy. Homilia była pełna przepięknych myśli, także odnoszących się do codziennego życia.

Wspólny dzień zakończyliśmy obiadem, po którym rozjechaliśmy się do naszych domów.

“Tylko miłość zbawia świat” – św. Alojzy Orione

Kiedy myślę o minionym czasie skupienia, w moim sercu, jak refren, brzmi kilka słów: spotkanie, powołanie, wolność serca, ofiarowanie trudności Panu. Przede wszystkim jednak słowo – spotkanie, bo dzięki dobrym spotkaniom można odnaleźć drogę powołania. Łatwiej jest o wolność serca, gdyż serce musi się podzielić otwierając się na innych. I w czasie spotkania można podzielić się swoimi trudnościami, z których niejedna, jeśli nie każda, okaże się taka sama, jak trudność kogoś innego.. Łatwiej je wtedy nieść razem i dzielić się sposobami zaradzenia im. Ponadto spotkanie jest nieodłączne z innym słowem – przyjaźń. Zgodnie z naszą Regułą Życia winnyśmy pielęgnować wspólne relacje i żyć w duchu przyjaźni. Z kolei duch przyjaźni jest bliski duchowi miłości. A przecież to miłość zbawia świat, jak mawiał Ksiądz Orione. A po tym poznają, żeśmy uczniami Pana, jeśli będziemy się wzajemnie miłować. I kiedy tak myślę o naszej Wspólnocie, to widzę w niej wiele dobra i wiele miłości. Widzę, że mimo różnicy zdań w wielu kwestiach, potrafimy kochać się nawzajem i iść razem.

Spotkanie powołaniowe dla kobiet, Wrocław
28 stycznia 2023 r.

NIEDZIELA WROCŁAWSKA

Przyjdź, zobacz, zostań, jeżeli chcesz!

Marzena Cyfert

Marzena Cyfert

Ks. Marek Chrzanowski

Trwa spotkanie dla kobiet, zorganizowane przez Orioński Instytut Świecki. Spotkanie rozpoczęło się Mszą św., którą w kościele św. Piotra i Pawła na Ostrowie Tumskim sprawował ks. dr Marek Chrzanowski, kapłan, poeta, ceniony rekolekcjonista, asystent duchowy Instytutu.

Na spotkaniu obecne były członkinie Instytutu z Łodzi, Wrocławia i zaproszeni goście. W homilii ks. Chrzanowski zauważył, że są takie chwile i wydarzenia w naszym życiu, które są niepowtarzalne, a które Bóg daje nam po to, żebyśmy je głęboko przeżyli i żebyśmy potrafili w nich zobaczyć coś wyjątkowego; coś takiego, co pozostanie w sercach na długo, albo nawet na zawsze.

– Jezus gromadzi nas dzisiaj w tym miejscu, przy swoim ołtarzu, w cieniu swojego krzyża, aby uczynić z nas wspólnotę – taką wspólnotę na chwilę, albo wspólnotę na zawsze. Dał nam to miejsce, powiedział: Przyjdź, zobacz, zostań, jeżeli chcesz! Przychodzimy z różnych dróg naszego życia, przynosimy nasze smutki i radości, przynosimy to, co jest naszym szczęściem, albo naszą niepewnością. Przynosimy nasze łyzy, nasze nieprzespane noce i nasze trudne pytania, na które często przez wiele lat nie znajdujemy odpowiedzi. I mówimy: Bądź przy mnie, pomóż mi, bo moje życie często podobne jest do tej łodzi zanurzającej się w wodzie. Bo moje życie jest takie miotane wicherem, takie niespokojne, takie nieraz niebezpieczne. Modle się do Ciebie, ale nieraz wydaje mi się, że śpisz, że nie słyszysz, że moje wołanie nie dochodzi do Ciebie. I powtarzam tak, jak Apostołowie: „Panie, przymnóż mi wiary!”. Uciszyć to, co niespokojne, położyć na mnie

swoje dłonie, swoje ramiona, przytul mnie do Serca, przytul mnie do Serca tak mocno, żebym poczuł, że Ty jesteś Miłością, że Ty jesteś moją prawdą, drogą i życiem, że Ty mnie kochasz, że ja Tobie jestem potrzebny, że ja dla Ciebie jestem drogi. Ja muszę to nieraz poczuć, ja muszę poczuć, że Ty ocierasz moje łzy; ja muszę poczuć, że Ty jesteś tak blisko, że ja słyszę bicie Twojego Serca. I dlatego tutaj jestem, żeby zapytać co dalej, jak mam żyć, jak mam wybrać, co mam zrobić ze swoim życie, żeby go nie zmarnować – mówił ks. Chrzanowski.

Zauważył, że każdy z nas ma swoje tajemnice, swój krzyż, coś, co uwiera, boli i nie daje spokoju.

– Dzisiaj to wszystko kładziemy na ołtarzu Chrystusa z taką wiarą, że On jest i że On jest Miłością, że On opiekuje się nami, że On patrzy na nas oczami pełnymi uczucia, czułości i dobroci. I tak jak kiedyś Apostołów, tak dziś gromadzi nas, żeby coś ważnego Tobie i mnie powiedzieć. Żeby powiedzieć, że nas kocha. Klęka przed Tobą i mną, obmywa z tego, co jest naszym grzechem, naszą raną, co krwawi. Obmywa nas z tego wszystkiego i prosi nas o miłość. Klękając przede mną i tobą, mój Bóg Wszechmogący, Stwórca wszechświata, mój Bóg ukrzyżowany, prosi ciebie i mnie o miłość. I pyta, jak kiedyś św. Piotra: „Czy ty mnie kochasz? Czy ty mnie miłujesz?”. I chciałoby się za Piotrem powiedzieć: „Panie, Ty wszystko wiesz. Ty wiesz, że Cię kocham”. Kocham, mimo tego, że upadam, mimo tego, że grzeszę, mimo tego, że jestem słaby. Ale jestem tutaj, jak zmęczony pielgrzym, jestem tutaj, bo ufam, że każda Msza św., każde spotkanie przy ołtarzu jest dla mnie nie tylko Twoją łaską, ale jest dla mnie drogą, prawdą i życiem – podkreślał ks. Chrzanowski.

W programie spotkania przewidziana jest adoracja Najświętszego Sakramentu, konferencja na temat wartości życia konsekrowanego w świecie i rozmowy indywidualne.

ORIOŃSKI INSTYTUT ŚWIECKI - INSTYTUT ŻYCIA KONSEKROWANEGO DLA KOBIET

CZY WIESZ,
ŻE...

- Można pozostać w świecie i oddać życie Bogu?
- Nosić jeansy i makijaż, a w sercu tajemnicę Bożego wybrania?
- Rozwijać się zawodowo, spełniać marzenia i czynić dobro dla ludzi?
- Pozostać samą, ale nie samotną i jako kobieta przynależać do samego Chrystusa?
- Stawać się coraz piękniejszą i szczęśliwszą, bo Miłość jest....?

TAK! WSZYSTKO TO I STOKROĆ WIĘCEJ

ZAWIERA SIĘ W POWOLANIU DO ŻYCIA KONSEKROWANEGO W ŚWIECIE!

ZAPRASZAMY DZIEWCZĘTA I KOBIETY DO 40 R.Ż., KTÓRYCH SERCE PRAGNIE WIĘCEJ,
NA WSPÓLNE ODKRYWANIE „DARU I TAJEMNICY” ZJEDNOCZENIA Z CHRYSZTUSEM!
BĘDZIE CZAS I MOŻLIWOŚĆ SPOTKANIA Z NAMI - KONSEKROWANYMI KOBIETAMI,
MODLITWY, A TAKŻE ROZMOWY Z NIEZWYKŁYM KAPŁANEM - KIEROWNIKIEM
DUCHOWYM, PISARZEM, REKOLEKJONISTĄ - KS. DR. MARKIEM CHRZANOWSKIM FDP.

**SAMA,
ALE NIE
SAMOTNA**

28.01.2023
godz. 10³⁰
Katedralna 1
WROCLAW

Rozpoczniemy Mszą Świętą
w kościele świętych Piotra i Pawła

kontakt:
722 001 986
iso@orione.pl

FB: ORIOŃSKI INSTYTUT ŚWIECKI

WWW.ISO.ORIONE.PL

WWW.KSMAREK.PL

Skupienie, Płock 18 – 19 lutego 2023 r.

18–19 lutego 2023 r. miałyśmy skupienie w Domu Rekolekcyjnym „Studnia”, w Płocku. Spotkanie rozpoczęliśmy od krótkich spotkań formacyjnych, by później wspólnie przeżyć Eucharystię, na której ks. Marek przypomniał, żeby oddać Jezusowi na Taborze nasze zniechęcenie, niemoc, by nasze serca pragnęły więcej (także we wzajemnych relacjach). Po Mszy św. był czas na wspólne spotkania, modlitwę. A po obiedzie udaliśmy się do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego na modlitwę różańcową i Koronkę.

Po południu, na spotkaniu instytutowym, jedna z dziewcząt opowiedziała o swoim pobycie we Florencji, prezentując zdjęcia, a potem nasza Odpowiedzialna przypomniała kilka ważnych kwestii, m. in. to, że w tym roku obchodzimy 100 – lecie posługi Orionistów w Polsce. Jako jedna z gałęzi Rodziny Oriońskiej otrzymałyśmy znaki tego Jubileuszu, czyli: świecę, krzyż oraz list polecający od ks. Alojzego Orione dla ks. Aleksandra Chwiłowicza, napisany w Rzymie, 29 stycznia 1923 roku. Były one w naszych domach w Zduńskiej Woli, a teraz poszczególne grupy lokalne będą zabierały je do siebie. Ważne, by towarzyszyły nam w czasie skupień. Pod koniec maja, w Zduńskiej Woli, odbędzie się kulminacja uroczystości jubileuszowych.

Po spotkaniu i kolacji adorowałyśmy Najświętszy Sakrament.

Niedzielę rozpoczęliśmy wspólną modlitwą, a w czasie Eucharystii ks. Marek przypomniał, byśmy byli dla siebie dobre.

Skupienie zakończyłyśmy obiadem.

